

Trouw in vriendschap

Bemoediging van de week aflevering 300

Afl. 300 ( )

Trouw in vriendschappen

“Moet ik altijd trouw blijven, tot de dood?”

Omdat ik een boekje over relaties wilde schrijven, vroeg ik onze abonnees een tijd geleden om mij te helpen met vragen en situaties. Daar zijn een dertigtal brieven op gekomen. Eén ervan is van een oudere vrouw, die me de bovenstaande vraag voorlegde. Het gaat hier niet om trouw in een huwelijk, maar in vriendschap. Toch kan zich een vergelijkbare situatie voordoen ook in huwelijk, tussen partners, maar ook in gezinnen tussen ouders en kinderen, of tussen broers en zussen. Het kan plaatsvinden binnen families en eigenlijk overal waar mensen een verbinding met elkaar aangaan.

“Moet ik trouw blijven, ook als ik merk dat deze omgang met deze vrouw mij geen goed doet, sterker nog: mij schade berokkent? Wat heb ik lang geworsteld met deze vraag. Nu heb ik na 7 lange jaren besloten deze vriendschap van mijn kant te beëindigen. Toch blijf ik onzeker, verward en verbaasd, want zoiets ergs zou ik nooit doen. Ik geloof dat liefde en trouw onlosmakelijk bij elkaar horen en toch... Gastvrijheid staat hoog in mijn vaandel en dienend inzetten voor anderen ook. Maar ik zag geen andere weg dan stoppen. Ik zit er nog steeds mee of ik nu goed gedaan heb? Wat zou God hier nu van vinden?”

Ik noem deze mevrouw voor het gemak even Truida. Truida heeft in haar brief de achtergronden beschreven van haar relatie met Elsa. Ze ontmoeten elkaar op een avond van de kerk. Elsa is net in dezelfde woonplaats komen wonen en bezoekt dezelfde gemeente als zij. Truida ziet al snel dat het hier gaat om een eenzame vrouw. Ze opent haar hart en nodigt Elsa uit voor een kopje koffie. In het eerste contact vertelt Elsa open over haar leven, haar gebroken huwelijk, haar slechte relatie met haar kinderen, de reden waarom ze verhuisd is naar een andere omgeving en de diepe wens hier opnieuw te beginnen. Truida kan goed luisteren, ze bidt ook voor de situatie van Elsa. En Truida schenkt de koffie. Er ontwikkelt een patroon dat Elsa elke donderdagmorgen bij Truida komt koffiedrinken. En elke donderdagmorgen hoort Truida geduldig de

klaagzangen aan van Elsa en beloont deze met haar liefde, geduld en koffie en een koekje.

Na vijf jaren beginnen deze ochtenden het geduld van Truida te tergen. Ze kan het steeds minder verdragen dat de waslijst van verdriet en bagger alleen maar groter lijkt te worden, niets uit het verleden wordt werkelijk verwerkt of opgeruimd. Haar ex bedroog haar, haar kinderen verwaarlozen haar, haar werkgever deugt voor geen meter, haar dominee begrijpt niets van haar, de buurman is uit op ruzie en zo gaat het lijstje ongenoegens maar door. Truida kan het niet verdragen dat zelfs namen van haar vriendinnen en haar lieve zus op tafel worden gelegd, nadat ze eerst in een kwaad daglicht zijn geplaatst door Elsa.

‘Hoe lang moet ik U nog verdragen...’ Gek, dat juist deze verzuchting van Jezus steeds vaker boven komt bij Truida. Ze vindt het nodig om na het bezoek van Elsa, de ramen open te doen, en te bidden voor geestelijke reiniging.

Het begint steeds zwaarder en zwaarder te worden, deze vriendschap met Elsa. Elsa gebruikt Truida om al haar negativiteit kwijt te kunnen en Truida beloont dit gedrag met kopjes koffie en haar vriendelijkheid.

‘Ik lijk wel gek!’ moppert Truida steeds vaker op zich zelf. ‘Waar laat ik me voor gebruiken. Nee, ik sta het toe dat er misbruik van me gemaakt wordt. Ik wil dit niet langer!’

Toen ik Truida’s verhaal las, wist ik meteen dat velen van ons deze situatie zullen herkennen, ongeacht de context waarin een scheve relatie zich ontwikkelt. Het kan je vrouw zijn, je man, je moeder, je dochter, je zoon, je buurvrouw, je collega...

Soms zijn we te onverdraagzaam naar elkaar, maar soms is de grens moeilijk te vinden die er gesteld moet worden, aan onze verdraagzaamheid. Niet alles hoeft je van elkaar te verdragen.

Terwijl ik over Truida’s brief nadacht viel het licht op woorden uit Galaten 5. Ze werpen een ander licht op de verbinding, op liefde en trouw, dan het bekende ‘trouw tot de dood’. Denk hier eens over na als je moeiten en onvrijheid ervaart in een relatie, hetzij met je partner, vrienden, vriendinnen, binnen gezinnen en families en ook binnen kerken. Dit woord heeft mij veel richting gegeven en liefde en trouw tot een sieraad gemaakt, in plaats van toteen knellende keten.

Vers 1: Christus heeft ons vrij gemaakt, om niet opnieuw onder een slavenjuk te komen. Verbindingen in vrijheid zouden geen slavenjuk voor je moeten zijn. Als je je een slaaf gaat voelen, als je je onderdrukt voelt, laat er dan een rood lampje gaan branden. Ga onderzoeken of deze relatie wel goed voor je is. Alleen als je oprecht van hart bent, kun je dit antwoord vinden.

Vers 13: Vrijheid is je roeping om uit te leven. Het is geen egoïsme om vrij te willen zijn.

Vers 13: Vrijheid kan door mensen misbruikt worden in verbindingen. Ook jij kan vrijheid misbruiken, wees daar alert op. Misbruik kunnen maken zowel naar God toe, als ook naar elkaar toe. We maken misbruik van vrijheid, als we wel letten op eigen verlangens en belang, maar niet evenredig ook letten op het belang van de ander.

Vers 14: De hele wet van Gods liefde, die volmaakt regeert over al onze onvolmaakte verbindingen, houdt ons dit voor: Heb je naaste lief als je zelf. Ga met die ander om, zoals jij in alle oprechtheid wenst dat anderen met jou omgaan. Als je iemand moet confronteren met jouw grens, doe het dan zo, dat het ook bij jou gedaan mag worden op dezelfde manier

Vers 17: We komen tegenover elkaar te staan soms, zoals ook Geest en vlees verschillende dingen willen en verlangen. Vrijheid betekent niet, dat iedereen maar kan doen wat hij of zij wil. God, die enkel liefde is, geeft in dit gedeelte een grens aan. Zijn grens. Mensen die de vrijheid misbruiken voor eigen gewin komen het Koninkrijk van God niet binnen. God gaat niet met deze mensen om.

In navolging van Hem kunnen wij ook een soortgelijke grens trekken.

Liefde vaart op trouw, maar liefde zonder inzicht is blind. Deze liefde loopt de kans averij op te lopen. Oprechten van hart zullen het Licht zien en de vrijheid van hun Heer (terug)vinden.

Mag God vooral hen die knokken en worstelen met onvrije verbindingen, van binnen wijsheid geven en ruimte om hun weg te vinden die naar de vrijheid leidt!

Truida heeft geworsteld met deze situatie. Ze heeft trouw opgebracht waar velen allang gestopt waren. Na 7 jaar heeft ze tegen Elsa gezegd dat het genoeg was. Heel eenvoudig liet ze de waarheid horen: ‘ Het kan zijn dat jij veel uit ons contact haalt en dat het je goed doet, maar mij doet het al een hele tijd geen goed meer. Ik geef de opdracht die ik voelde, toen ik je voor het eerst uitnodigde in mijn huis, hiermee aan jou en ook aan God terug.’

Truida schonk daarna voor de laatste keer een kopje koffie voor Elsa in.

Vragen:

Wat denk jij van deze situatie? Mag Truida op deze manier een vriendschap beëindigen?

Wat betekent dit verhaal voor jou? Herken jij het? En hoe lees jij het gedeelte uit Galaten in het licht van relaties en verbindingen?

Trouw is een sieraad, geen slavenjuk! Draag het als een sieraad en koester het als iets kostbaars in relaties en vriendschappen.

Ontvange een bemoediging, in de naam van Jezus die trouw is!

Met liefs, Gerry

---

*De [video bemoediging](#) die hoort bij deze teksbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite
Zowel de video als deze teksbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.
Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen,
meer informatie vindt u op de [website](#)*